

Ročník 1966

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 33

Vydána dne 26. října 1966

Cena 60 hal.

OBSAH:

77. Vyhláška Státní komise pro finance, ceny a mzdy o platovém řádu pro pracovníky orgánů státní správy
78. Vyhláška Státní komise pro finance, ceny a mzdy o poskytování odměn pracovníkům rozpočtových organizací
Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

77

VYHLÁŠKA

Státní komise pro finance, ceny a mzdy

ze dne 12. října 1966

o platovém řádu pro pracovníky orgánů státní správy

Státní komise pro finance, ceny a mzdy vydává podle § 4 zákona č. 113/1965 Sb. tento platový řád:

Část první

Úvodní ustanovení

§ 1

(¹) Tento platový řád se vztahuje na pracovníky orgánů státní správy, na správní pracovníky organizací v působnosti ministerstva spravedlnosti a Generální prokuratury, na správní pracovníky rozpočtových organizací plnících úkoly vědy a techniky, úkoly zdravotnické, kulturní a pedagogické a na pracovníky vykonávající ve správních složkách těchto organizací řemeslné nebo jiné manuální práce, s výjimkou

- a) příslušníků závodních požárních útvarů, příslušníků veřejných požárních útvarů a požárníků z povolání ve veřejných požárních sborech, členů závodní stráže, pracovníků v zařízeních společného stravování, řidičů motorových vozidel, provozních a technických pracovníků strojních početních stanic a výpočetních středisek,
- b) redaktorů-novinářů,
- c) školních inspektorů,
- d) pracovníků zahraniční služby u československých zastupitelských úřadů,
- e) pracovníků rozpočtových organizací v oboru ministerstva národní obrany; v oboru ministerstva vnitra se tento platový řád vztahuje pouze na pracovníky, kteří plní úkoly ministerstva vnitra v oblasti státní správy.

[²] Na vrátné a hlídače se nevztahují ustanovení § 8, 9 a 13 tohoto platového řádu.*]

[³] Státní komise pro finance, ceny a mzdy může na návrh vedoucího příslušného ústředního orgánu rozšířit platnost tohoto platového řádu i na pracovníky jiných organizací, popřípadě vyjmout některé skupiny pracovníků z platnosti tohoto platového řádu a vydat pro ně zvláštní platové předpisy.

§ 2

[¹] Odborní a administrativní pracovníci jsou odměňováni základními platy v rámci platových rozpětí stanovených v nomenklatuře funkcí a základních platů, pracovníci vykonávající řemeslné nebo jiné manuální práce měsíčními mzdovými tarify.

[²] Nomenklatury funkcí a základních platů a měsíční mzdové tarify vydává Státní komise pro finance, ceny a mzdy.

Část druhá

Odborní a administrativní pracovníci

§ 3

[¹] Pracovníci přijímaní do pracovního poměru mohou být zařazováni jen do funkcí, pro něž splňují kvalifikační předpoklady stanovené v nomenklatuře funkcí a základních platů. Splnění předpokladu předepsané praxe se nevyžaduje při přijetí absolventů vysokých a středních škol.

[²] Vedoucí ústředního orgánu (rada krajského národního výboru) může určit funkce, do kterých se zařazují pracovníci na základě konkursu.

§ 4

Základní plat

[¹] Základní plat určuje pracovníku v rámci platového rozpětí stanoveného pro příslušnou funkci v nomenklatuře funkcí a základních platů vedoucí organizace (rada národního výboru). Přitom se hodnotí míra odpovědnosti spojená s výkonem funkce, množství, kvalita a obtížnost vykonávané práce, odborná kvalifikace, politická vyspělost, předchozí praxe, pracovní výsledky, uplatňování účinných metod a forem práce a osobní vlast-

nosti pracovníka (iniciativa, pracovní důslednost, houževnatost, pracovní obětavost apod.).

[²] Pracovníky hodnotí vedoucí pracovníci během roku, zejména po skončení významnějších úkolů, a souhrnně za delší období. S výsledkem hodnocení jsou povinni pracovníka seznámit. Základní plat v rámci platového rozpětí upravuje vedoucí organizace (rada národního výboru) podle výsledku hodnocení.

[³] Koná-li pracovník trvale více pracovních činností, určí se mu základní plat v rozmezí platového rozpětí stanoveného pro funkci, ve které je těžiště jeho pracovní činnosti.

[⁴] Vedoucímu organizace určuje základní plat vedoucí bezprostředně nadřízeného orgánu.

[⁵] Ustanovuje-li pracovníka do funkce vláda, určuje výši jeho základního platu vedoucí příslušného ústředního orgánu, a jde-li o vedoucího ústředního orgánu, předsednictvo vlády.

[⁶] Absolventům škol se po vstupu do zaměstnání výše jejich platu stanoví podle zvláštních předpisů.

§ 5

Nomenklatury funkcí a základních platů

[¹] V nomenklatuře funkcí a základních platů se stanoví názvy funkcí, kvalifikační předpoklady potřebné k zastávání funkcí a základní platy pro jednotlivé funkce v rozpětí odstupňovaném podle obtížnosti a společenského významu funkce a podle míry odpovědnosti spojené s jejím výkonem.

[²] Podle nomenklatury funkcí a základních platů určuje vedoucí organizace (rada národního výboru) skladbu funkcí v organizaci. Pro jednotlivá pracovní místa (druhy pracovních míst) může k základnímu názvu funkce podle nomenklatury připojit bližší označení pracovní činnosti, popřípadě stanovit podrobnou náplň pracovní činnosti. Nadřízený orgán si může vyhradit schválení skladby funkcí v podřízené organizaci.

§ 6

Kvalifikační předpoklady

[¹] V kvalifikačních předpokladech potřebných k zastávání funkcí se rozlišují tyto stupně vzdělání: vysokoškolské (V), úplné střední odborné (ÚSO), úplné střední všeobecné (ÚSV), střední odborné

*] Výnos ministerstva financí čj. 162/15799/64 ze dne 12. 3. 1964 o platové úpravě hlídačů a vrátných v rozpočtových organizacích.

(SO) a základní (Z). Vysokoškolským vzděláním se rozumí absolvování vysoké školy příslušného směru a složení všech předepsaných státních a odborných zkoušek. Úplné střední odborné a úplné střední všeobecné vzdělání poskytuje studium ukončené maturitní zkouškou. Jako úplné střední odborné vzdělání se hodnotí též úplné střední všeobecné vzdělání s maturitní zkouškou, doplněné ukončeným studiem abiturientů, popřípadě odborným školením (kursem) pořádaným příslušným resortem. Za střední odborné vzdělání se považuje absolvování 2 až 3leté školy odborného směru. Základní vzdělání poskytuje základní devítiletá škola.

(2) U vysokoškolského, úplného středního odborného a středního odborného vzdělání určuje potřebné směry vzdělání vedoucí organizace (rada národního výboru). Vzdělání jiného příbuzného směru se považuje za rovnocenné předepsanému vzdělání, jestliže pracovník svou prací dokazuje, že je schopen s úspěchem zastávat příslušné pracovní místo. Vzdělání získané mimořádným studiem lze uznat za rovnocenné předepsanému vzdělání jen na základě rozhodnutí vedoucího ústředního orgánu (rady krajského národního výboru) v dohodě s ministerstvem školství a kultury.

(3) V kvalifikačním předpokladu praxe se rozlišuje odborná a administrativní praxe. Při hodnocení odborné nebo administrativní praxe se plně hodnotí toliko praxe konaná v požadovaném nebo příbuzném oboru činnosti. Jiná praxe se hodnotí pouze jednou polovinou; výhodněji ji může zhodnotit vedoucí organizace (rada národního výboru) jen ve výjimečných případech.

(4) Do doby předepsané praxe se plně započítává doba základní nebo náhradní vojenské činné služby v československé armádě, nikoliv však doba, o níž byla tato služba prodloužena (nasluhována) v důsledku výkonu trestu. Doba účasti v národním boji za osvobození se započítává v rozsahu stanoveném zákonem č. 255/1946 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození.

§ 7

Osobní plat

Pracovníkům s mimořádnými schopnostmi a vynikajícími pracovními výsledky může vedoucí ústředního orgánu (rada krajského národního výboru) přiznat místo základního platu osobní plat převyšující až o 50 % horní hranici platového rozpětí.

Část třetí

Pracovníci vykonávající řemeslné nebo jiné manuální práce

§ 8

(1) Měsíční mzdové tarify pro odměňování pracovníků vykonávajících řemeslné nebo jiné manuální práce se stanoví na základě mzdových tarifů platných pro odměňování v průběžných povoláních.

(2) Zařazování pracovníků do jednotlivých tarifních kvalifikačních tříd se řídí tarifním kvalifikačním katalogem průběžných povolání.

(3) Pracovníky zařazuje do tarifních kvalifikačních tříd vedoucí organizace (rada národního výboru) zásadně po ověření jejich teoretických znalostí a praktických dovedností.

§ 9

(1) Pracovníkům může být přiznána za dosahování lepších kvalitativních a kvantitativních výsledků práce výkonnostní odměna.

(2) Při práci v četě přísluší vedoucímu pracovní čtyři (nejméně tříčlenné) měsíční příplatek 100 až 200 Kčs podle velikosti čtyři, rozsahu prací a míry jeho odpovědnosti.

(3) Topičům parních kotlů ústředního topení přísluší příplatek za práci ve ztíženém pracovním prostředí ve výši 0,40 Kčs za každou hodinu práce v kotelně v topném období.

Část čtvrtá

Společná ustanovení

§ 10

Změna platu

(1) Pracovníku, který se převádí na funkci nebo pracovní místo, pro které je stanoven nižší základní plat nebo nižší tarifní třída, přísluší dosavadní plat ještě po dobu jednoho kalendářního měsíce, který následuje po kalendářním měsíci, ve kterém tato změna byla provedena.

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí obdobně při snížení základního platu v rámci stanoveného platového rozpětí.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na změny platů učiněné na základě soudního rozhodnutí nebo kárného opatření.

(4) Dojde-li ke zvýšení platu v rámci stanoveného platového rozpětí nebo při zařazení pracovníka do vyšší funkce nebo tarifní třídy, přísluší pracovníku vyšší plat od prvního dne měsíce následu-

jícího po dni, kdy nastala změna; je-li tímto dnem první den měsíce, již od tohoto dne. Převzal-li však pracovník na základě dohody o hmotné odpovědnosti odpovědnost za schodek na svěřených hodnotách (§ 176 zákoníku práce), přísluší mu určený vyšší plat ode dne převzetí odpovědnosti.

§ 11

Zastupování

Zastupuje-li pracovník podle rozhodnutí vedoucího organizace nepřetržitě po dobu delší než 4 týdnů pracovníka vykonávajícího vyšší funkci (vedoucího odboru, oddělení, popřípadě jiného útvaru) s vyšším základním platem (tarifním zařazením) v plném rozsahu jeho činnosti, obdrží od počátku pátého týdne zastupování příplatek ve výši 15 % svého základního platu. Přitom jeho základní plat s tímto příplatkem nesmí převýšit základní plat zastupovaného pracovníka.

§ 12

Příplatek za ohrožení zdraví

Pracovníkům, kteří trvale pracují ve zdraví škodlivém prostředí, lze podle zásad stanovených Státní komisí pro finance, ceny a mzdy přiznat příplatek.

§ 13

Zvýhodnění práce v nočních směnách

[1] Pracovníkům konajícím práci v nočních směnách, které jsou z provozních nebo ekonomických důvodů nevyhnutelné, se poskytuje příplatek k základnímu platu (mzdovému tarifu) ve výši 0,80 Kčs za každou celou odpracovanou hodinu v noční směně, nejvýše však za 8 hodin. Noční směnou je pracovní směna, z níž alespoň 5 hodin připadne na dobu od 22 do 6 hodin.

[2] Příplatek se poskytuje, jen odpracuje-li pracovník celou noční směnu a jde-li o práci v rámci stanovené týdenní pracovní doby. Nemůže-li pracovník ze závažné příčiny (např. pro náhlé onemocnění, pracovní úraz apod.) odpracovat celou noční směnu, posuzuje se tato směna pro poskytování příplatku jako plně odpracovaná.

§ 14

Odměny a prémie

Za úspěšné splnění rozhodujících a jiných významných úkolů, za prokazatelné úspory nebo lepší

hospodářské výsledky, kterých pracovníci dosáhli svou zásluhou, mohou být poskytovány jednotlivcům i kolektivům pracovníků odměny, popřípadě prémie podle zvláštních předpisů.

§ 15

Věcná plnění

Věcná plnění lze pracovníkům poskytovat podle zvláštních předpisů, jen pokud jsou odůvodněna zvláštními pracovními výkony nebo zvláštními povinnostmi. Jinak lze pracovníkům poskytovat věcná plnění jen za náhradu odpovídající jejich běžné ceně.

§ 16

Vedlejší činnost

Za činnost, kterou vykonává pracovník v organizaci, u níž je v pracovním poměru, v dohodě s touto organizací mimo pracovní dobu stanovenou pro tento pracovní poměr a která záleží v pracích jiného druhu, než byly sjednány v pracovní smlouvě, přísluší odměna podle předpisů platných pro odměňování této činnosti.

§ 17

Pracovní pohotovost

Doba nařízené pracovní pohotovosti na pracovišti nad stanovenou pracovní dobu, pokud pracovník nepracuje, se započítává do pracovní doby jednou polovinou; pracuje-li pracovník v této době, započítává se doba, po kterou pracoval, plně.

Část pátá

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 18

[1] Pracovníkům odměňovaným podle části druhé, kteří byli přijati před zavedením tohoto platového řádu a nesplňují předepsaný kvalifikační předpoklad vzdělání nebo praxe, může být stanoven základní plat nejvýše do poloviny platového rozpětí. V mimořádných případech a zpravidla u starších pracovníků může vedoucí organizace (rada národního výboru) povolit výjimku, pokud jde o předpoklad vzdělání, je-li to odůvodněno velmi dobrými pracovními výsledky a rozsáhlými odbornými zkušenostmi těchto pracovníků.

[2] Pracovníku, který nesplňuje předpoklad předepsaného vzdělání nebo praxe a jehož dosažený plat je vyšší než polovina nového platového rozpětí, se při převodu do nových platů ponechá

dosavadní plat, pokud vykazuje velmi dobré pracovní výsledky.

{³} Bylo-li podle dosavadních předpisů některému pracovníku již uznáno jeho vzdělání za rovnocenné předepsanému vzdělání, platí toto uznání i pro zařazení pracovníka do nových funkcí.

§ 19

{¹} Tento platový řád se zavede v jednotlivých organizacích postupně tak, jak v nich budou zaváděny nomenklatury funkcí a základních platů a měsíční mzdové tarify vydané podle ustanovení § 2 odst. 2 tohoto platového řádu; do té doby se v těchto organizacích postupuje podle dosavadních platových předpisů.

{²} Tímto platovým řádem se dnem jeho zavedení nahrazují ustanovení

- a) vládního nařízení č. 17/1954 Sb., o platových poměrech zaměstnanců státního aparátu, ve znění vyplývajícím ze zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 60/1956 Sb.,
- b) prováděcích předpisů k tomuto nařízení obsažených v příloze č. 2 k usnesení vlády č. 2049/1956,
- c) výnosu ministerstva financí ze dne 6. března 1964 čj. 162/11875/64 k provedení platové úpravy pro manuální pracovníky ve státní správě a v některých dalších organizacích.

§ 20

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr-předseda:

Ing. Sucharda v. r.

78

VYHLÁŠKA

Státní komise pro finance, ceny a mzdy

ze dne 12. října 1966

o poskytování odměn pracovníkům rozpočtových organizací

Státní komise pro finance, ceny a mzdy vydává podle § 4 zákona č. 113/1965 Sb. tyto směrnice pro poskytování odměn pracovníkům rozpočtových organizací:

§ 1

Pracovníkům rozpočtových organizací lze podle těchto směrnic poskytovat odměny za včasné a úspěšné splnění rozhodujících úkolů, za iniciativní a úspěšné plnění ostatních úkolů, jež přesahuje rámec běžného plnění pracovních povinností, za mimořádné výsledky práce, za dosažení žádoucích úspor v rozpočtových výdajích, popřípadě za splnění úkolů při mimořádně ztížených pracovních podmínkách.

§ 2

Rozhodující úkoly stanoví zpravidla předem vedoucí organizace (rada národního výboru). Zároveň určí, kteří pracovníci (kolektivy pracovníků) odpovídají za splnění jednotlivých rozhodujících úkolů. Ke zvýšení pobídkovosti odměn je účelné vyplatit odměny předem.

§ 3

[1] Jako rozhodující úkoly mají být stanoveny především úkoly, které jsou zaměřeny k řešení potřeb národního hospodářství, a to jak ve vztahu k státnímu plánu rozvoje národního hospodářství, tak ve vztahu k státnímu rozpočtu. Přitom je třeba vycházet zvláště z důležitých usnesení strany a vlády.

[2] Rozhodující úkoly pro jednotlivé útvary je třeba stanovit v omezeném počtu tak, aby úsilí pracovníků nebylo tříštěno.

§ 4

Výši odměn je třeba určit tak, aby odměny byly úměrné významu a obtížnosti úkolů a byly hmot-

nou pobídkou pro zvýšení aktivity pracovníků při jejich plnění. Proto je třeba je výrazně diferencovat podle výsledků práce a dosažené efektivity.

§ 5

Odměny mohou být poskytovány též kolektivům pracovníků. Rozdělení odměny mezi jednotlivé pracovníky provede vedoucí kolektivu podle osobní účasti a zásluh každého pracovníka na splnění úkolu.

§ 6

O poskytnutí odměn a jejich výši rozhodují,

- a) jde-li o odměnu za včasné a úspěšné splnění rozhodujících úkolů, vedoucí příslušné organizace, a v národních výborech a v zařízeních jimi spravovaných, která neobstarávají agendu práce a mezd, rada národního výboru,
- b) v ostatních případech vedoucí pracovníci pověřeni vedoucí organizace (radou národního výboru). Vedoucí organizace (rada národního výboru) vyčleňuje část prostředků, kterých mohou vedoucí pracovníci použít na odměny.

§ 7

Vedoucí organizací poskytuje odměnu vedoucí bezprostředně nadřízeného orgánu a vedoucí zařízení spravovaných národními výbory rada příslušného národního výboru, popřípadě orgán jí k tomu zmocněný.

§ 8

Odměny je třeba poskytnout bezprostředně potom, kdy byly práce, za které jsou určeny, ukončeny a kladně zhodnoceny. U rozhodujících úkolů, které sledují zvýšení efektivity výroby, se přízná za včasné a kvalitní zpracování úkolu jen část od-

měn; další část se přizná teprve po ověření, že bylo dosaženo předpokládaného výsledku.

§ 9

Ústřední orgány (krajské národní výbory) mohou si při rozpisu mzdového fondu na podřízené organizace vytvořit pro vlastní dispozici přiměřenou rezervu pro odměny vedoucím těchto organizací a dalším pracovníkům za splnění pracovních úkolů, které svým významem přesahují rámec příslušné organizace.

§ 10

Odměny se vyplácejí ze mzdového fondu příslušné organizace. Úhrn prostředků určených na odměny v roce 1966 nesmí klesnout pod dosavadní úroveň. V dalších letech je třeba tuto úroveň postupně zvyšovat tak, aby prostředky na odměny činily nejméně 5 % mzdového fondu organizace.

§ 11

Odměnu podle těchto směrnic nelze poskytnout pracovníku, jemuž byla za tutéž práci poskytnuta odměna podle jiného předpisu.*)

§ 12

Těmito směrnicemi se nahrazuje dosavadní úprava o poskytování jednorázových peněžitých odměn podle usnesení vlády ze dne 5. ledna 1963 č. 6, o zásadách pro prohloubení osobní hmotné zainteresovanosti pracovníků státního aparátu na plnění státního plánu a některých dalších významných úkolů.

§ 13

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr předseda:

Ing. Sucharda v. r.

*) Např. podle pravidel pro odměňování funkcionářů a pracovníků národních výborů za mimořádné zásluhy z fondu rezerv a rozvoje hospodářství národních výborů vydaných ministerstvem vnitra na základě § 80 vládní vyhlášky č. 90/1965 Sb.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Vláda Československé socialistické republiky

stanovila usnesením ze dne 20. července 1966 podle § 48 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **ochranná pásma pro přírodní léčivé zdroje lázeňských míst Karlovy Vary a Jáchymov.**

Rozhodnutí o stanovení těchto ochranných pásem jsou uložena na Ústředním báňském úřadě v Praze, na Ústředním geologickém úřadě v Praze, na Ústřední správě geodézie a kartografie v Praze, na Západočeském krajském národním výboru v Plzni, na Okresním národním výboru v Karlových Varech, na Městském národním výboru v Karlových Varech, na Městském národním výboru v Jáchymově a na ministerstvu zdravotnictví — Inspektorátu lázní a zřídels v Praze; na těchto místech lze též do rozhodnutí nahlédnout.